

BAKGRUND

Hiroyuki tittar längtansfullt ut genom fönstret och ser vita flingor sakta falla ner mot marken. Hans historielärare med monoton röst berättar om andra världskrigets fasor, om hur japanska piloter patriotiskt störtar mot de amerikanska kryssningsfartygen.

– Vad var det nu de kallades? Tänker han, Jo just det kamikazepiloter så var det.

Han ser på klockan, fem i då är det snart jullov fast det verkar som en evighet. Den stora visaren rör sig långsamt över ur tavlan. Ett skalv skakar staden. Hiroyuki drabbas av panik, kan det vara tid för den stora jordbävning som de varnat för på nyheterna? Ytterligare ett skalv drabbar staden. Det senare är mycket kraftigare än det tidigare. Paniken bryter ut eleverna störtar mot dörrarna. Skräckslagen sitter han kvar med ett krampaktigt grepp om bordet. Läraren springer fram till honom. Han lyfter honom med ett stadigt grepp och Hiroyuki kryper upp i hans famn.

Med Hiroyuki som håller krampaktigt om sin hals springer läraren fort genom skolans korridorer. Taket skakar, det rämnan precis bakom dem. Snabbt tar de sig ner för trapporna, ut ur byggnaden bara för att mötas av den skakande marken. Överallt så har sprickor öppnats i marken. Eldsflammar slår upp ur hålen. Människor flyr i panik åt alla håll och kanter. I panikens spår sker plundringar och våldsamheter.

Upplopp startar, medan jordbävningen gör så att staden bryts samman så letar läraren efter någonstans att ta skydd från alla olyckor som drabbar staden. Med Hiroyuki i sin famn så springer de bort från staden.

Skalven fortsätter att komma med en ökande intensitet. Hela staden skakar i sina grundvallar. Byggnader börjar kollapsa och marken

rämningar. Eldsvådor bryter ut och paniken lamslår staden. Under flera dagar fortsätter skalven och när de tillslut slutar så lämnar de ruinerna av det som en gång var Tokyo.

Effekterna av skalvet låter inte vänta sig. Över hela världen så har ekonomin satts i gungning. Japanska investerare drar in sina investeringar utomlands och ser om sitt eget hus istället. Detta får stora effekter framför allt i de indokinesiska länderna och USA som drabbas hårdast av den ekonomiska regressionen. Kina däremot ser nya möjligheter till investeringar i Japan och ser möjligheter att vinna på att vända sig till landet i öster. Resultatet blir att Kina befäster sin plats som stormakt på bekostnad av USA:s minskade dominans.

När en jordbävning uppstår i Kalifornien som följd av den Japanska så blir även San Fransisco satt i kaos. USA:s regering gör sitt bästa för att ordningen ska vidmakts hållas, men detta förgäves. I ruinerna av den en gång stora staden så råder nu endast kaos. Ett kaos som snart sprider sig till världens alla hörn. Regeringar faller. Den organiserade brottsligheten ökar.

I ett försök att skapa ordning så agerar USA militärt och diplomatiskt i syfte att dominera världspolitiken. Detta leder till stort missnöje bland resten av världen. Terrorist attacker mot USA:s infrastruktur förvärrar den redan brinnande situationen. Protester uppstår både inom och utanför landets gränser. Trots alla försök att återställa ordningen inom landet så tvingas regeringen att ge upp till följd av att skulderna är för stora och resurserna för små. Landet USA slutar att existera. I stället tar delstaterna makten över sina respektive områden.

Motsättningarna mellan delstaternas regeringar är stora. Det dröjer inte länge innan landet står mitt uppe i ett inbördeskrig. Krigen urartar och blir blodiga och hemska. Hämnd och vedergällning sker dagligen. Demokratin urvattnas och istället uppstår ett feodalsamhälle med lokala kungar. Mitt i allt så börjar staterna spela på rädslan för atom-, biologisk- samt kemisk vapen. Spänningarna ökar och faran är stor att de ska komma till användning. Rädslan som hittills avskräckt ledarna från att använda dessa håller på att avta. Det är den starkes rätt som råder i landet.

Runt om i världen så är protesterna stora och i Europa löses EU upp. En ny medeltid ser sin gryning. Spänningarna mellan länderna ökar. Nya allianser uppstår ur askan av de gamla. Fyra allianser som dominerar är Europasiska alliansen, Afrikanska alliansen, Sydamerikanska alliansen samt Oceaniska alliansen. Mellan dessa så uppstår en spänd fred.

I Nordamerika råder dock fortfarande kaos och när Texas som allierat sig med Sydamerikanska alliansen invaderar Minnesota som är allierad med Euroasiska alliansen så är ett nytt storkrig ett faktum.

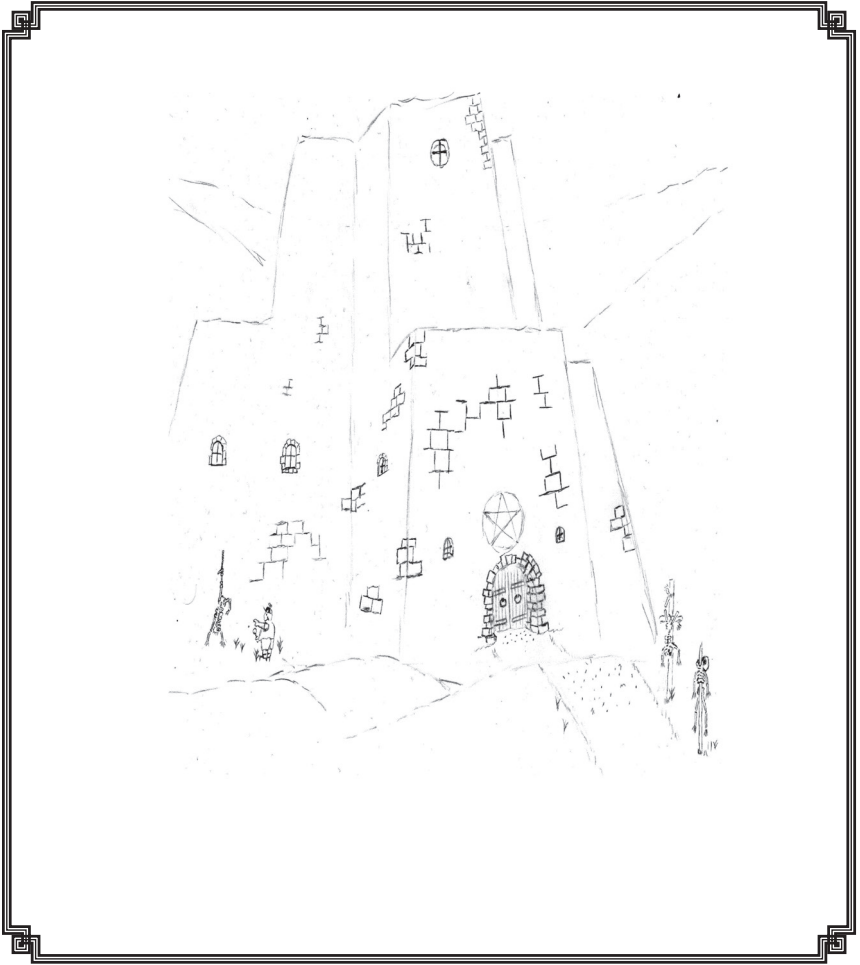
Kriget som kom att kallas 3:e världskriget varar i flera år innan allianserna intar ett tillstånd av vapenvila.

Världen blir aldrig sig lik igen. Förödelsen av åren av krigande har satt sina spår. Det som gör så att det fortfarande finns spår av civilisation är att allianserna hittills avhållit sig från att använda atom-, biologisk- samt kemiskvapen. Ett faktum som snart skulle ändras.

År av en spänd fred pågår innan allianserna på nytt får en anledning till att dra ut i ett storkrig. Europasiska alliansen går i spetsen genom att skicka en atombomb mot Rio de Janeiro. Staden totalförintas. Gensvaret kommer snabbt. Paris träffas av en missil. Snart är kriget i full gång. Denna gång fortgår kriget tills större delen av världens befolkning är utplånad. Bland de överlevande så råder panik. Inga fungerande samhällen finns kvar. En lång tid förflyter innan mänskligheten återhämtar sig igen.

Åren blir till decennier som blir till århundranden som blir till årtusenden. Världen förändras nya samhällen uppstår och dör, mutationer som uppstår av strålningen och den bakteriella floran får fäste. Efter 10 000 år ser världen annorlunda ut.





PROLOG

I en värld som förändrats, förändrats av krigen, strålnigen och gifterna. I en värld som en person som levtt då inte skulle kunna föreställa sig, ny natur, nya djur, nya samhällen. I denna värld tittar en kanin ut ifrån sin håla där han hållit hus under regnet som varat i flera veckor.

– Vilket härligt väder, tänker kaninen.

Skuttande hoppar den upp för att äta upp det maskrosblad den spanat in från sinn lilla kaninhåls öppning. Det är ett stort saftigt maskrosblad från vilket stora droppar faller. Kaninen är snart framme vid bladet som den tar i munnen. Kaninen sitter skönt i gräset. Den njuter av solskenet samtidigt som den sakta tuggar i sig sitt maskrosblad.

Vad den inte vet är att i skogsbrynet så vakar ett par otäcka ögon. Ögonen ser hungrigt på kaninen medan saliv rinner ur varelsens mun. Med snabba steg kastar sig varelsen över kaninen. Den inget ont anande kaninen blir ett lätt byte. Varelsen tar honom och för honom mot munnen med sina kraftiga käkar så krossas kaninens späda kropp och blod rinner ur varelsens mun.

Mitt i bergen, ligger mörkret tungt. Pålar med avhuggna huvuden pryder platsgården till ett mörkt otäckt palats. Palatset tillhör Drake. Drake sitter på en tron i klädd en klar röd mantel. I övrigt är hans klädsel svart. Med sina lysande röda ögon tittar han rakt ut i rummet. Han väntar på de sina närmaste män. Han föraktar dem innerligt dessa patetiska avkommor. Fysiskt starka, hyfsade på magi, men de har ett inställsamt sätt som han föraktar. Att inte vara stark i hans närvaro är ett svaghetsstecken. Att inte våga stå på sig är ett säkert sätt att få honom att köra över dem. I deras dumhet har de inte förstätt detta.

– Vad skulle hända med världen om inte jag fanns för att ta hand om den? Tänker Drake.

Först att anlända är en man vars hud är röd, röd som elden, han är duktig på att frammana demoner får Drake erkänna för sig själv.

– Var hälsad Rilliam!

– Tack min herre.

Näste man att anlända är den man som han har mest förtroende för, verkar finnas spår av intelligens i Kerberos huvud han är också dem bland hans män som är bäst på att utnyttja den svartamagin på ett konstruktivt sätt. Drake är nöjd med honom, men så var det hans sätt.

– Välkommen Kerberos!

– Tack. Får man fråga varför jag är kallad?

– Jag avslöjar det så snart alla är samlade.

Hornum skrider in härnäst. Vid hans storvuxna kropp hänger ett stort svärd. Hornum är svår att besegra i strid. Drake är den enda på senare tid. Bra egenskap.

Den lismande Chutnick stiger in i salen. Av alla hans män är Chutnick den som han avskyr mest, visst han är en duktig spion och listig, men läskigt inställsam. Hade han inte behövts så hade han nog gjort sig av med honom snarast. Om situationen varit en annan. Nu behövs han för stunden. Drake nickar åt honom. Nicken besvaras med en djup bugning.

– Älskade herre det är en ära att stå vid din sida ännu en gång.

– Chutnick spara på din kraft den kan komma att behövas.

Sist in är Grytter, Grytter är en som faktiskt har utstrålning. Visst han är inställsam han också, men det finns hopp för honom.

– Grytter bra att du kom.

– Klart jag kommer när min herre kallar.

Grytter sätter sig ned bredvid de övriga.

– Nu när alla är samlade så ska jag berätta om varför jag kallade er.

Drake reser sig. Hans gestalt är mäktig. Den fyller hela rummet. Skenet från hans ögon blir klarare. Männen ser respektfullt på honom.

– Bra. Svarar Hornum.

– Först vill jag veta vad ni känner till om de fem legendariska vapnen?

–Inte mycket vi hoppas att ni kan upplysa oss ädle herre. Svarar Kerberos.

–För ungefär 2000 år sedan så grundades det tre samhällen som är de som ockuperar landen i väster idag. Våra närmaste grannar i väst Riveria var det samhälle som först formades ur askan från den mörka tiden.

–Är det inte de som är de som är mest tekniskt avancerade av alla? Frågar Chutnick.

–Ja de är de mest avancerade, efter oss förstås. Våra sydvästliga grannar Informia bildades strax efter. Ett tjuv- och rakarsamhälle av alla de slag hur det ens kan kallas samhälle är svårt att förstå. Nå när dessa bildats så grundades kungariket Feudalia närmast havet. Dessa samhällen fick kontakt med alver som mestadels lever bortom det stora havet, dvärgar från de höga bergen och nomader från den stora kontinenten i söder.

–Fanns det fler samhällen herre?

–Ja! Vi har de slutna länderna i öster. De kan ha existerat före Riveria så vitt jag vet.

–Varför är de slutna?

–Det är det ingen som vet inte ens jag.

–Hur kan de sluta sig?

–Med en magiskmur av samma slag som omger palatset med omnejd, en mur som är näst intill ogenomtränglig.

–Men kan du inte använda magi för att ta dig genom muren?

–Varför det? Så länge de inte stör oss så ska vi inte heller lägga oss i deras affärer. Det vi ska tänka på nu är erövrandet av den kända världen.

–Så det är dags att anfalla snart?

–Låt mig tala till punkt så kommer ni att förstå. Detta var en tid av barbari och en stor osämja rådde mellan dessa nya samhällen. Magin som växt fram under årtusenden användes friskt för att få fram nya vapen och en kapprustning hade sett sin början. Vem som började och varför har blivit förlorat i historien, men resultatet av kapprustningen var att fem nya vapen hade införskaffas. En magisk ring som kan göra så att teleporteras kortare sträckor skapades av magiker från Informia

denna ring kan användas för spioneri, införskaffande av saker och om den kan kontrolleras förflytta stora delar av en arme. Ni förstår kanske varför denna kan vara intressant.

– Jag förstår iallafall. Svarar Grytter.

– De andra vapnen var en magisk rustning vilken gjorde bäraren nästintill osårbar, en magisk spira, kallad Osiris spira, vilken gör så att magin mångdubblas hos den som håller i den, en magisk lyra, kallad änglarnas lyra, som höjer moralen hos en arme samt ett magiskt svärd som glöder av eld när det används mot sin fiende.

– Vad ska vi använda denna information till? Frågar Chutnick.

– Ni ska bege er till det gömställe vapnen varit gömda i under tusentals år. Där ska ni föra bort vapnen.

– Har du fått reda på var det är, du är i sanning vis min herre. Svarar Chutnick.

– Besvara mig från ditt lismande Chutnick. När jag lärt mig magin hos den magiska skölden var det enkelt att hitta gömstället.

– Ska vi föra vapnen till dig när vi funnit dem? Frågar Grytter.

– En person kan aldrig inneha så mycket magi. Det skulle förgöra världen. Även om jag skulle lyckas kontrollera vapnen så är risken att ett enda felsteg skulle vara förödande. Nej jag vill ha makten över världens alla folk inte förstöra den värld som är min.

Drake rör sig fram emot en karta som är inristat på golvet framför tronen.

– Jag vill att du Kerberos tar ringen till en ö utan för den stora kontinenten i söder nämligen hit. Säger Drake och pekar på kartan med sin stora stav av järn. Här ska du utforska ringens fulla potential.

– Ska bli mästare. Svarar Kerberos.

– Du Grytter ska föra rustningen till denna plats nära den stora floden.

– Som min herre behagar. Svarar Grytter.

– Svärdet, ska du Hornum föra till denna ö.

– Jag är min mästaress redskap. Svarar Hornum.

– Chutnick du ska få utforska den magiska spirans potential vid detta ödeland.

- Det ska jag. Svarar Chutnick den listige.
- Slutligen vill jag att du Riliam för den magiska lyran till de nordliga vidderna på denna halvö. Utforska denna.
- Ska bli. Svarar Riliam den röde.
- Två saker till. Jag vill att ni alla tränar arméer som ska kämpa för oss.

Det andra jag måste säga är att gömstället i bergen omges av en magisk mur denna mur måste ni ta er igenom genom att använda denna orb. Jag ger dig förtroendet att ha hand om den Kerberos.

- Jag hoppas att jag kan göra mig förtjänt av förtroendet.
- Lycka till ni mina trogna män jag håller kontakt med er, men gör inga försök att kontakta mig.
- Vi ska inte svika dig vi kommer att utföra våra uppdrag med glädje.
- Bra! Gå nu!

Generalerna försvinner ut genom dörren. Kvar blir Drake samt en tjänare som gömt sig bakom tronen.

- Vad är egentligen ondska?
- Vet inte herre. Svarar tjänaren.
- I min kammare så har jag en stor mängd skrifter vilka alla berör ämnet och det verkar som om det beror på vilken åsikt man har.
- Det verkar rimligt min herre.
- För mycket länge sedan var fanns det många fler människor än det finns idag. Samhällena på den tiden var uppbyggda på ett annat sätt. I vissa av samhällena så fanns det de som ville förstöra för andra de blev kallade terrorister eftersom deras mål var att sprida terror. För de samhällen som drabbades så var dessa onda, men de själva ansåg sig som goda och de samhällen de angrep måste anses som onda i deras ögon.

- Vad insiktsfullt min herre.
- Kan det vara så att min vilja att ena folken för att skapa en evig fred kan anses som onda i våra grannars ögon.
- Får jag prata fritt min herre.
- Ja!
- Ni anses som ond. Inte för den saken att ni vill ena folken utan det

att ni ses som ett hot mot deras frihet. Skulle folken enas så skulle det bli under ert styre. En annan sak folk skräms av det faktum att ni använder av svartmagi. De skräms av de levande döda ni frammanar min herre.

– Kanske det, men i detta fall helgar ändamålen medlen. Jag försökte på diplomatisk väg, avundsjuka satte stopp för denna väg. Nu provar jag med magins hjälp. Tack för dina synpunkter.

– Jag gör mitt bästa för att vara till din tjänst min herre.

– Som sig bör. Du ligger bra till. Jag kommer att belöna de som förtjänar det när timmen är inne.

– Tackar ödmjukast min herre.

– Och när jag kommer till makten kommer det inte att finnas några svaga. De kommer att gå under.

Nu vill jag bli lämnad ifred ett tag. Jag kallar när jag behöver dig igen.

– Ska bli min herre.

Tjänaren försvinner ut genom dörren och Drake står fundersam kvar. Han går ut på balkongen som leder mot borggården. Nedanför ser han hur soldaterna i hans armé tränar. Luften är fylld av en neongrön rök. Ljudet från svärd klingar. Drake ser stolt sin numerärt stora armé fokusera. En armé bestående av både människor och skelett.

Vid det stora slottet Verdunal på den Feudaliska sidan på gränsen mot Riveria i öster och Informia i söder så ser kung Marlon karavaner närma sig slottet. Verdunal är beläget på en klippa med utsikt över det vackra, men platta landskapet. Man ser hur åkrarna breder ut sig. Det är vår, vilket är en tid då säd sås. Verdunal är också strategiskt beläget, eftersom man från slottet även ser vägarna och allt som rör sig. Denna dag väntar Marlon besök. Besök från hela världen.

Först på plats är ståthållare Jaspan av Informia. Jaspan's taniga kropp närmar sig slottet följt av hans uppmärksamma livvakter.

– Välkommen ståthållare Jaspan! Verkligen trevligt att se dig.

– Var hälsad kära Marlon. Kan inte säga annat än detsamma. Önskar omständigheterna vore bättre.

– Något nytt som händer Informia?

– Bara det gamla vanliga, ränker, och otäcka spioner som intrigerar.

– Då trivs du käre vän.

– Som fisken i vattnet. Skrattar Jaspan hostande fram.

– Hur mår du?

– Bra, men jag har bara dragit på mig en förkylning.

– Då får du snart krya på dig.

– Klart jag gör.

– Bästa att du gör det. Du är en trogen allierad långt ifrån som din företrädare.

– Mirra hade sina fel och brister det får man erkänna, han hade nog lite för stora ambitioner.

– Skulle tro det jag är glad att de valde dig efter hans död. Jag blev aningen arg då han anföll Solstaden.

– Kan tro det. Den stackaren trodde att de skulle ge honom kontrollen över sjöfarten.

– Men har ni inte redan tillräckligt med kontroll?

– Kan man ha för mycket kontroll? Så är en vacker stad. Säger Jaspan med ett leende.

– Solstaden är vacker, men fundera inte ens att gå i Mirra's fotspår.

– Får man lägga sig i? Hör de plötsligt en röst bakom sig.

– Är det inte vän patriark Trevis av Riveria!

– Densamme hans majestät Marlon och ni ståthållare Jaspan. Säger han och nickar åt Jaspan.

– Trevligt att se er.

– På min väg hit så såg jag att alver närmar sig, har du bjudit in kung Frej också?

– Ja och även kung Karp.

– Åh en dvärg.

– Ja det jag har att berätta angår alla folkslag. I alla fall de pålitliga. Kriget närmar sig.

Under tiden anländer alvkung Frej och kung Karp till sällskapet.

– Var hälsad kung Karp, var hälsad alvkung Frej.

– Det är en ära att vara i er närhet mina herrar. Svarar Frej med en värdig bugning.

– Jag är också hedrad av att vara här. Svarar Karp.

– Innan jag berättar varför jag samlat er tycker jag att vi tar och får i oss någonting att äta. Jag tar mig friheten att bjuda er på en kunglig middag.

Sällskapet instämmer. De tar sig till den stora matsalen. Där slår de sig ner. Tjänarna tar fram förrätten som består av vitlöksbröd med aioli. Till rätten serveras ett vitvin. Huvudrätten består av grillad vaktel. Som efterrätt serveras frukt. Maten intas under positiva lättsamma tongångar. När maten är uppäten tar Marlon till orda.

– Mina vänner, vi har inte alltid stått varandra så nära som vi gör idag. För inte så länge sedan var det krig och osämjor mellan oss. Nu står vi inför ett hot som är större än vad världen stått inför tidigare. Jag ber er nu att lägga ner vapnen och se det hot vi har.